

« Ο άγιος Διονύσιος, σε επιστολή του προς τον μοναχό Δημόφιλο, του διηγείται το εξής περιστατικό που φανερώνει την φιλανθρωπία του Θεού προς τους αμαρτωλούς.

Ο απόστολος Κάρπος, εκ των Εβδομήκοντα (Ο') Αποστόλων, ήταν πολύ λυπημένος διότι ένας ειδωολάτρης είχε παρασύρει ένα Χριστιανό. Ο Κάρπος πικράθηκε και λυπήθηκε πολύ . Όταν μάλιστα , τα μεσάνυχτα σηκώθηκε να προσευχηθεί, κατά τη συνήθειά του, ζήτησε από τον Θεό να ρίξει κεραυνό και να εξολοθρεύσει και τους δύο αποστάτες.

Ενώ όμως έλεγε αυτά, είδε το εξής όραμα: Το σπίτι σχίσθηκε στα δύο, από τη μια στέγη μέχρι κάτω. Ο ουρανός άνοιξε και είδε τον Χριστό περιστοιχιζόμενον από άπειρους Αγγέλους. Ταυτοχρόνως όμως, κυττάζοντας προς τα κάτω, είδε στο έδαφος να ανοίγεται ένα πελώριο χάσμα, βαθύ και σκοτεινό. Στο χείλος του χάσματος είδε τους δύο εκείνους ανθρώπους , για τους οποίους είχε ζητήσει την άμεση εξόντωσή τους. Οι άνθρωποι αυτοί, τρομαγμένοι και ελεεινοί, κινδύνευαν να πέσουν μέσα στο χάσμα από στιγμή σε στιγμή.

Εν τω μεταξύ έβλεπε να ανεβαίνουν από το χάσμα φίδια, τα οποία δάγκωναν τους δύο εκείνους ανθρώπους, τους χτυπούσαν με τις ουρές τους και προσπαθούσαν να τους ρίξουν μέσα στο απύθμενο βάραθρο. Ο Κάρπος, από το άλλο μέρος, λυπόταν και αδημονούσε και ευχόταν να πέσουν οι άνθρωποι εκείνοι το γρηγορότερο μέσα στο χάσμα. Προσπάθησε μάλιστα και ο ίδιος να τους σπρώξει για να πέσουν. Επειδή όμως δεν μπόρεσε, γι' αυτό άρχισε να τους καταριέται.

Σηκώνοντας πάλι τα μάτια του στον ουρανό, είδε τον Χριστό να σηκώνεται από τον Θρόνο Του, να κατεβαίνει στο στόμιο του χάσματος και να απλώνει το χέρι του στους δύο ανθρώπους. Το ίδιο έκαναν και οι Άγγελοι, άλλοι βοηθούσαν τον ένα και άλλοι βοηθούσαν τον άλλον.

Τότε ο Κάρπος είδε τον Χριστό να απλώνει το χέρι του προς αυτόν και να του λέγει:

- Χτύπα, λοιπόν, εμένα, διότι εγώ είμαι έτοιμος να πάθω πάλι, προκειμένου να σωθούν οι άνθρωποι. Και θα το έκανα μάλιστα ευχαρίστως, εάν η δεύτερη αυτή ενσάρκωσή μου δεν θα γινόταν Αφορμή να αμαρτήσουν και πάλι οι άνθρωποι, σταυρώνοντάς με. Σκέψου, όμως, αν συμφέρει και σένα να αλλάξεις συντρόφους και από τη συντροφιά του Θεού και των αγίων Αγγέλων να έχεις της παντοτινή συντροφιά των φιδιών και των δαιμόνων» (Συναξάρι, 3 Οκτωβρίου).

Συχνά οι άνθρωποι του Θεού πέφτουν στον ίδιο πειρασμό, όπως ο άγιος Κάρπος. Ευαίσθητοι και απόλυτοι στο έργο της Εκκλησίας, καταδικάζουν και καταρριώνται τους αμαρτωλούς, τους απίστους και τους ασεβείς. Ό,τι είπε ο Χριστός για τους σταυρωτές του,

ισχύει δυστυχώς και γι' αυτούς: « Ουκ οίδασι τι ποιούσι» (Λουκ. κγ' 34) . Εκείνοι, από άγνοια και φανατισμό, διέπραξαν το μεγαλύτερο έγκλημα της ιστορίας, σταύρωσαν τον Χριστό. Παρόμοιο έγκλημα διαπράττουν και μερικοί «θρησκευτικοί» όταν καταδικάζουν και καταρριώνται τους συνανθρώπους τους.

Πόση διαφορά μεταξύ Χριστού και ανθρώπων! Ο Χριστός πεθαίνει για τους αμαρτωλούς και είναι πρόθυμος να θυσιαστεί γι' αυτούς άλλη μία φορά , οι άνθρωποι όμως δεν είναι διατεθειμένοι να συγχωρήσουν τους συνανθρώπους τους.

Το όραμα του αγίου Κάρπου είναι όντως συγκλονιστικό . Πρέπει να το έχουμε μπροστά μας ολοζώντανο, όταν παίρνουμε στο στόμα μας την τύχη των συνανθρώπων μας. Πόσο εύκολα καταδικάζουμε και κατακρίνομε τους άλλους! Πόσο εύκολα πολλοί εξαποστέλνουν τους ... άλλους «στο διάβολο»! Αν όμως γνώριζαν το τι ακριβώς εκστομίζουν. Αν έβλεπαν κι αυτοί το βάραθρο με τα φίδια και τους δαίμονες, δεν θα τολμούσαν να κάνουν κάτι τέτοιο. Αυτό που θα απεύχονταν για τον ίδιο τον εαυτό τους, δεν θα τολμούσαν να το ζητούν για τους άλλους.

Χριστέ, σώζε και μας και τους αδελφούς μας από το χείλος της αβύσσου.

Από το βιβλίο: «+ Μητροπολίτου Αχελώου

ΕΥΘΥΜΙΟΥ (Κ. ΣΤΥΛΙΟΥ)

ΟΙ ΑΕΤΟΙ

Ορθόδοξο Θεολογικό Αγιολόγιο»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ